

Beliggenhed og efter hele Tidsaanden, jeg vilde finde det dumt, om vi vilde afvæbne; men der er en anden Vej at gaa; man kan gaa en Mellemvej, man kan gaa saaledes frem, som vi have gaaet hidtil, men dog maaste tage lidt Neb i Seilene. Hvad er det, der gjør, at vi gaa til disse store Udgifter, og at der er dem, der ville have dem endnu større? Det er, at man ikke vil erkjende sin egen virkelige Befaffenhed, men blæser sig op og bilder sig ind, at man er noget Mere end det, man er. Men Selverkjendelse er lige-
 saa vigtig for Nationer, som den er for det enkelte Menneske. Altsaa finder jeg, at det var i sin Orden, at man noie overveiede vort Lands Størrelse, dets Beliggenhed, dets Kræfter i enhver Retning, før man gif til at for-
 dre endnu Mere end det, der allerede gjøres fra vor Side med Hensyn dertil. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (N. P. Jensen) berørte ogsaa Neutralitetspolitiken og jagde, at man saae, at de to Lande, som have en anerkjendt europæisk Neutralitet, Schweiz og Belgien, stode ikke derpaa, men væbnede sig. Det vil jeg sige, at dersom vort Land kunde være saa lykkeligt at opnaa en saadan Stilling, saa vilde der være Grund for os til muligt at gjøre endnu Mere end det, vi gjøre; saa kunde jeg se, at der var Fornuft i for den Pris at anstrænge sig yderligere, for at man nemlig til Gjengjæld for den Hjælp, man havde faaet fra andet Sted, og den Sikkerhed, man fik deraf, kunde gjøre Noget for at sikkre sine Naboer navnlig mod Overfald fra dem, der kunde ville bryde gennem dette Land. Det kunde jeg forstaa. Men vor Regjering arbejder, saavidt jeg veed, ikke paa at skaffe en saadan anerkjendt Neutralitet. Det kan ogsaa godt være, at Diebliffet er meget ugunstigt i saa Henseende; men at der har været Tider, hvor der kunde være arbeidet derpaa, tvivler jeg ikke om, og jeg vilde ønske, at der vilde komme Tider, hvor det lod sig gjøre; da tror jeg, at vi kunde komme til en bedre Tilværelse i Danmark, end naar vi blot skulde sørge for at blive brugbare til at deltage i en Krig ved Hjælp af Alliancer med andre Magter. Jeg skal iøvrigt paa Grund af den lange Diskussion, der har fundet Sted, og paa Grund af mit Befindende indfrænte mig til dette Par Ord, og jeg skal altsaa slutte med at sige, at naar jeg stemmer for denne

Dagsorden, da stemmer jeg ikke for den som et Mistillidsvotum til Regjeringen og heller ikke i Forventning om, at vi skulle faae en Regjering, der vil gjøre endnu Mere for Forsvarsvæsenet end den Regjering, vi have, men jeg stemmer kun for den som et Middel til at fjerne det Lovforslag, der har været os forelagt, og hvis Behandling kun har ført til det Resultat at give os denne Betænkning med 3 Dagsordener.

Thomsen: Ligeoverfor det ærede Medlem, der nu havde Ordet, skal jeg dog gjøre den Bemærkning, at de, der saaledes som jeg arbeide for Forsvarssagens Fremme, ikke ere ledede af det Motiv, han antydede, ikke ere ledede af nogen Forventning, noget Haab eller Ønske om Hævn, men at det, der leder os, kun er Ønsket om at faae saaledes luffet om vort Land, at det vil være lidet sandsynligt, at Nogen fristes til at bryde ind. Da jeg igaar begjærede Ordet, var det forøvrigt i Anledning af nogle Uttringer af det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), og endstjøndt jeg jo ikke fik Ordet umiddelbart til at udtale mig om disse, anser jeg det dog ikke for rigtig ganste at lade de fra det ærede Medlem fremkomne Uttringer gaa hen uden Udtalelse fra min Side. Naar jeg sammenligner det Foredrag, jeg igaar hørte fra det ærede Medlem, og det, jeg hørte ved dette Lovforslags 1ste Behandling, kan der ikke Andet end paatrænge sig mig det gamle Ord: Al, hvor forandret! Dengang var der en glødende Varme, der gjennemstrømmede hans Tale, og som meddelte sig til Alle; men igaar fik vi i Stedet derfor et Foredrag, der begyndte med Parlamentarisme, et Foredrag, der gjentog næsten Sætning for Sætning, næsten Ord for Ord, hvad vi 10, 11—12 Gange forud have hørt, og hvori det eneste Nye var en Bending ud over den Grændse, der ellers har været sat for den parlamentariske Debat, idet det andet Things Medlemmer, saa godt som personlig endog saa, bleve inddragne under Diskussionen. Ved 1ste Behandling af Sagen talte det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) om Lovforslaget, som om det omhandlede Danmarks Livsfag. Og hvad hørte vi igaar? Vi hørte ham selv fremstillet som et Centrum, som den Fædrelandets uretferdig behandlede Søn, som man støder til fra Høire